

عنوان مقاله:

مقدمه ای بر مفروضات و جایگاه کشف و الهام در فرآیند یادگیری از دیدگاه عالمان اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه تربیت اسلامی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیدمحمد رضا تقوی - استاد روانشناسی بالینی دانشگاه شیراز

سیدعلی اکبر حسینی - استاد تعلیم و تربیت دانشگاه شیراز و چهره ماندگار کشور

سیدحسین سلیمی - دانشیار روان شناسی بالینی دانشگاه علوم پزشکی بقیه اله مرکز تحقیقاتی فیزیولوژی ورزشی

جواد ملازاده - استادیار بخش روانشناسی بالینی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف از نوشتار حاضر، تاکید بر نقش تهذیب نفس در درک حقایق کلی عالم هستی و تبیین جایگاه کشف و الهام در فرآیند یادگیری از دیدگاه عالمان اسلامی است. بررسی منابع حاکی از آن است که یادگیری می تواند به سه سطح: (1) یادگیری در حیوانات، (2) یادگیری در انسان، و (3) یادگیری در انسان های برگزیده تقسیم بندی شود. یادگیری در انسان های برگزیده، خود می تواند به دو نوع کشف و شهود که عمدتاً حاصل کوشش انسان (عامل درونی) و الهام و علم لدنی که نتیجه افاضه الهی (عامل بیرونی) است، تقسیم گردد. بر اساس این نظریه، تلاش برای یادگیری در سطوح اول و دوم منتهی به کسب دانش و دستیابی به سطح سوم فراگیری که با تلاش فرد و یا افاضه الهی انجام می پذیرد، منتهی به کسب معرفت (حکمت) می گردد. پس از شرح و تبیین این نگاه به یادگیری، تأکید بر ضرورت ارایه تلفیقی دانش و معرفت در مدارس و دانشگاه های کشور بر این نوشتار مهر ختام می زند.

کلمات کلیدی:

علم معرفتی، کشف و شهود، الهام و علم لدنی، عالمان اسلامی، مدل یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833622>

